

**STRUKTURNЕ KARAKTERISTIKE ZASADA SELEKCIJONISANIH
KLONOVA CRNIХ ТОПОЛА
(sekcija *Aigeiros Duby*)**

Andrašev Siniša¹, Rončević Savo, Ivanišević Petar
Kovačević Branislav

I z v o d: U radu se prikazuju numerički pokazatelji debljinske i visinske strukture zasada klonova američke crne topole (*Populus deltoides* Bartr.): 457, 618 i S₆₋₃₆ pri dva razmaka (gustine) sadnje na peskovitoj formi fluvisola posle 24 godine razvoja zasada. Utvrđena je značajna razlika u osnovnim elementima strukture zasada između klonova, pri čemu se klonovi 457 i 618 grupišu u jednu grupu, dok klon S₆₋₃₆ pokazuje značajne prednosti. Gustina sadnje od 625 stabala po hektaru (4 x 4 m) se pokazala kao ograničavajući faktor za razvoj prečnika i visina stabala što je dovelo do smanjenja broja stabala posle 24 godine razvoja zasada

Ključne reči: debljinska struktura, visinska struktura, topola, klon, gustina sadnje.

**STRUCTURAL CHARACTERISTICS OF PLANTATIONS OF
BLACK POPLAR SELECTED CLONES
(section *Aigeiros Duby*)**

A b s t r a c t: This paper shows the numerical parameters of diameter and height structure of plantations of Eastern cottonwood (*Populus deltoides* Bartr.) clones 457, 618 and S₆₋₃₆ at two spacings (planting densities) on the sandy form of fluvisol after 24 years of plantation development. There is a significant difference in the main elements of plantation structure among the clones, i.e. the clones 457 and 618 are grouped in one group, while the clone S₆₋₃₆ shows significant advantages. Planting density of 625 trees per hectare (4 x 4 m) was a limiting factor for the development of tree diameters and height, which caused the decrease of tree numbers after 24 years of plantation development.

Key words: diameter structure, height structure, poplar, clone, planting density.

¹ Mr Siniša Andrašev, istraživač saradnik; Dr Savo Rončević, naučni saradnik, Dr Petar Ivanišević, viši naučni saradnik, Dr Branislav Kovačević, naučni saradnik, Poljoprivredni fakultet, IRC Institut za nizijsko šumarstvo i životnu sredinu, Novi Sad;

1. UVOD

Osnova topolarske proizvodnje je pravilan izbor klonova, izbor staništa i izbor odgovarajuće tehnologije osnivanja i nege zasada. Izabrani klon trebalo bi da se odlikuje visokim genetskim potencijalom u pogledu produktivnosti i adaptibilnosti, tolerantnosti prema ekonomski značajnim patogenima i štetočinama, kao i sposobnošću uspešnog ožiljavanja reprodukcionog i sadnog materijala.

Uvođenjem italijanskih klonova crnih topola, posebno klonova I-214, šestdesetih godina prošlog veka postignuti su značajni efekti u pogledu povećanja količine i kvaliteta drvne mase topola, odnosno povećanja ekonomskih efekata proizvodnje u topolarstvu. Međutim, već posle 20 godina gajenja jednog klonova (I-214) na velikim površinama zasadi topola su postali osetljivi na patogene, prvenstveno rak kore topole (*Dothichiza populea* Sacc. et Br.), te je ovaj patogen postao ograničavajući faktor pri osnivanju novih zasada (Marinković, 1980).

Problem je rešavan kontinuiranim uvođenjem novih klonova topola, prvenstveno klonova američke crne topole (*Populus deltoides* Bartr.) koji su pokazali otpornost na patogene kore (*Dothichiza populea* Sacc. et Br.) i lista (*Marssonina brunnea* (Ell. et Ev.) P. Mang. i *Melampsora spp.*), kao i značajnu prednost u pogledu produkcije u odnosu na klon I-214 u mlađim zasadima (Marković i sar., 1986).

Klonovi topola se međusobno razlikuju u zahtevima i reakciji prema pojedinim staništima i ugojnim postupcima (Marković i Herpka, 1981; Marković i sar., 1986, 1997; Rončević, 1984; Rončević i sar., 1999), te je neophodno sprovesti istraživanja na osnovu kojih bi se preporučila odgovarajuća sortna tehnologija.

Diferenciranje klonova topola, kao i različitih staništa i gustine sadnje, u pogledu produkcije vrši se prvenstveno na osnovu ostvarene drvne zapremine. Međutim, strukturne karakteristike su značajan parametar za dobijanje pouzdanih informacija o proizvodnom potencijalu vrste, odnosno sorte šumskog drveća (Mirković, 1968, 1969; Peno i Mirković, 1967; Marković, 1982; Vučković, 1989; Andrašev, 2003; Andrašev i sar., 2003). Pitanje deblijinske strukture u zasadima klonova crnih topola je posebno značajno, s obzirom da, prema Krznar (1987), deblijinska struktura ima izraziti uticaj na vrednost sastojine.

Cilj rada je da se ukaže na značaj strukturnih karakteristika zasada klonova topola i mogućnosti njihovog korišćenja pri diferenciranju proizvodnih sposobnosti različitih klonova topola.

2. MATERIJAL I METOD RADA

Istraživanja su obavljena u dva ogledna zasada u zaštićenom delu poloja Gornjeg i Srednjeg Podunavlja starosti 24 godine sa tri klena (sorte) američke crne topole (*Populus deltoides* Bartr.): 457, 618 (Lux) i S₆₋₃₆.

Sva tri klona su registrovana kao sorte, odnosno dozvoljena je njihova propagacija u praksi. Klon 457 je selekcionisan u Nemačkoj, klon 618 je italijanska selekcija (u Italiji je registrovan pod oznakom "Lux"), dok je klon S₆₋₃₆ selekcionisan u Institutu za topolarstvo u Novom Sadu.

Ogledni zasadi su osnovani sa različitim razmacima sadnje i to:

- tretman A – razmak 5 x 5 m, odnosno 400 stabala po hektaru, ŠU Kovilj, Gazdinska jedinica "Topolik", odeljenje 2, odsek b;
- tretman B – razmak 4 x 4 m, odnosno 625 stabala po hektaru, ŠU Bački Monoštor, Gazdinska jedinica "Monoštorske šume", odeljenje 11, odsek b;

U svakom oglednom zasadu je otvoren po jedan pedološki profil, snimljene njegove karakteristike i uzeti uzorci zemljišta za laboratorijsku analizu. U laboratoriji su izvršene standardne analize granulometrijskog sastava, sadržaja $CaCO_3$, pH, sadržaja humusa i lakopristupačne vode u fiziološki aktivnom sloju profila ($R_{v0,33}$ - $R_{v6,25}$).

U ogledu su premereni prečnici (obimi) i visine svih stabala. U cilju poređenja karakteristika zasada ispitivanih klonova izračunati su osnovni taksacioni pokazatelji: srednji prečnik po temeljnici (d_g), srednji prečnik po temeljnici dominantnih stabala ($d_{g20\%}$), srednja visina po Loraju (h_L), srednja visina dominantnih stabala ($h_{g20\%}$) i ukupna temeljnica po hektaru (G) (Mirković i Banković, 1993).

Ogledni zasadi su osnovani sa po 4 ponavljanja i sa 30 stabala u svakom ponavljanju. Ponavljanja su slučajno raspoređena u prostoru čime je omogućena primena metoda analize varijanse, kao objektivnog metoda nalaženja razlika između srednjih vrednosti osnovnih taksacionih pokazatelia. Kao preduslov za primenu analize varijanse izvršeno je testiranje homogenosti varijansi *Bartletovim* testom (Hadživuković, 1973). Kako procenat preživljavanja (proporcija) ima binomnu raspodelu, to je bilo potrebno izvršiti transformaciju vrednosti pomoću $\arcsin(\sqrt{x})$ u cilju svođenja raspodele na normalnu, kao preduslova za primenu analize varijanse (Hadživuković, 1973).

U cilju definisanja debljinske i visinske strukture istraživanih klonova izračunati su osnovni analitički pokazatelji: aritmetička sredina (d_s), standardna devijacija (s_d), koeficijent varijacije (c_d), koeficijent asimetrije (α_3), koeficijent spljoštenosti (α_4) (Stamenković i Vučković, 1988).

Poređenje debljinske strukture je izvršeno pomoću neparametarskog testa *Kolmogorov-Smirnova* (Hadživuković, 1973).

3. REZULTATI ISTRAŽIVANJA I DISKUSIJA

Oba pedološka profila pokazuju da je prema klasifikaciji Škorić, i sar., (1985) u pitanju aluvijalno (fluvisol) zemljište sa stratigrafskom građom: A-I-IIGso-III Gso-Gr i dubinom podzemne vode preko 2m. Osnovne karakteristike zemljišta u oglednim zasadima (tabela 1) ukazuju na njihovu sličnost u pogledu potencijalne plodnosti. Kod oba profila na dubini od 120 do 140 cm javlja se sloj peska debljine 85-90 cm koji prekida kapilarni uspon podzemne vode u zonu korenovog sistema i opredeljuje primenu duboke sadnje pri osnivanju zasada.

Oba profila po teksturnoj klasi su u proseku ilovasti pesak sa 80% ukupnog peska, te se svrstavaju u peskovitu formu fluvisol zemljišta.

Razlike se javljaju u teksturnoj klasi sitnog peska. Profil P2/97 (Topolik, ŠU Kovilj) ima nešto veći sadržaj sitnog peska (80,2% u proseku) za razliku od profila P2/03 (Kalandoš, ŠU Bački Monoštor) koji sadrži 67,6% ove frakcije i čini ga manje propustljivijim za vodu.

Sadržaj CaCO_3 iznosi od 11,0% do 18,4%, u proseku 16,3%. Sadržaj humusa iznosi od 0,02-4,39%, u proseku 0,64%, dok je sadržaj lakopristupačne vode cca 170 mm.

Kako je potvrđena sličnost u karakteristikama zemljišta istraživana dva zasada topola, to je ogled predstavljen kao dvofaktorijalni ogled sa faktorima: klon i razmak (gustina) sadnje (tabela 2, 3).

Različita gustina sadnje uticala je na veličinu osnovnih taksacionih pokazatelja zasada: procenat preživljavanja, srednji prečnik po preseku (d_g), srednja visina po Loraju (h_L), srednja visina dominantnih stabala ($h_{g20\%}$), što je potvrđeno dvofaktorijalnom analizom varijanse (tabela 2).

Sva tri istraživana klena, u proseku, posle 24 godine razvoja zasada imala su procenat preživljavanja od 85% u tretmanu A (razmak sadnje 5 x 5 m). Procenat preživljavanja u ovom tretmanu se nalazi u intervalu od 81,9% kod klena 457 do 89,7% kod klena S₆₋₃₆ (tabela 3).

Procenat preživljavanja u tretmanu B (razmak sadnje 4 x 4 m) je signifikantno različit (tabela 2) u odnosu na tretman A i u proseku iznosi 58,7%. Procenat preživljavanja se nalazi u intervalu od 50,9% kod klena 618 do 67,9% kod klena S₆₋₃₆ (tabela 3).

Tabela1. Osobine zemljišta

Hor- zont [cm]	Dubina [%]	CaCO ₃	pH	Humus	Granulometrijski sastav [%]						Teksturna klasa	
					RV _{0,33b} - RV _{6,25b}	>0,2	0,2-0,02	0,02-	<0,002	>0,02	<0,02	
[H ₂ O]	[%]	[mm]	[mm]	[mm]	[mm]	[mm]	[mm]	[mm]	[mm]	[mm]	[mm]	
<i>Tretman A - Topoilik, razmak sadnje 5 x 5 m, starost 24 godine (P2/97)</i>												
Amo	0-30	15,53	7,90	1,66	39,4	3,1	62,8	30,7	3,4	65,9	34,1	peskovita ilovača
I	30-80	17,19	8,55	0,47	36,1	0,8	82,0	16,0	1,2	82,8	17,2	ilovasti pesak
II Gso	80-140	18,39	8,35	0,11	63,4	1,3	72,2	19,5	7,0	73,5	26,5	peskovita ilovača
III Gso	140-225	15,94	8,69	0,14	29,3	1,8	90,8	1,2	6,2	92,6	7,4	pesak
prosek	0-225	16,82	8,50	0,41	168,3	1,6	80,2	13,3	4,9	81,8	18,2	ilovasti pesak
<i>Tretman B - Kalandoš, razmak sadnje 4 x 4 m, starost 24 godine (P2/03)</i>												
Aa	0-35	11,03	7,8	4,39	73,9	14,5	24,2	46,6	14,7	38,7	61,3	ilovača
I	35-70	15,27	8,4	0,10	6,1	23,2	73,6	1,3	1,9	96,8	3,2	pesak
II Gso	70-120	17,37	8,0	0,45	64,6	4,3	62,3	26,8	6,6	66,6	33,4	peskovita ilovača
III Gso	120-210	16,93	8,2	0,02	29,2	8,1	85,0	4,5	2,4	93,1	6,9	pesak
Prosek	0-210	15,77	8,1	0,86	173,9	10,8	67,6	16,3	5,4	78,3	21,7	ilovasti pesak

Tabela 2. Dvofaktorijsalna analiza varijanse osnovnih parametara zasada.

Para-metar	Izvor varijacije	Suma kvadrata	st. slob.	Sredina kvadrata	F	p	signifi-k.	Izvor varijacije	Sredina	NZR
										0,05
Pre-življ. [%]	Klon	276.45	2	138.22	1.814	0.19156	ns	klon	S ₆₋₃₆	79,9
	Razmak	1774.18	1	1774.18	23.284	0.00014	***		457	70,2
	Interakcija	25.21	2	12.6	0.165	0.84882	ns	razmak	618	68,0
	Greška	1371.58	18	76.2					A	85,0
$d_g [cm]$	Ukupno	3447.42	23					razmak	B	58,7
	Klon	182.916	2	91.4579	27.5961	3.3E-06	***	klon	S ₆₋₃₆	35,5
	Razmak	36.015	1	36.015	10.867	0.00401	**		618	29,7
	Interakcija	5.0725	2	2.53625	0.76528	0.47976	ns	razmak	457	29,6
$d_{g20\%} [cm]$	Greška	59.655	18	3.31417					A	32,8
	Ukupno	283.658	23						B	30,4
	Klon	168.72	2	84.36	20.165	2.5E-05	***	razmak	S ₆₋₃₆	40,4
	Razmak	16.01	1	16.01	3.826	0.06616	ns		457	35,0
Greška	Interakcija	22.58	2	11.29	2.699	0.09437	ns	razmak	618	34,6
	Ukupno	282.62	23						A	37,5
								B	35,8	A

Para-metar	Izvor varijacije	Suma kvadra	st. slob.	Sredina kvadra	F	p	signifik.	Izvor varijacije	Sredina	NZR
$h_L [m]$	Klon	106,25	2	53,13	18,533	4,3E-05	***	razmak	S_{6-36}	33,4 A
	Razmak	17,51	1	17,51	6,109	0,02366	*		457	29,3 B
	Interakcija	0,09	2	0,04	0,015	0,98515	ns		618	28,6 B
	Greška	51,6	18	2,87					A	31,3 A
$h_{g20\%} [m]$	Ukupno	175,45	23					razmak	B	29,6 B
	Klon	94	2	47	25,19	6E-06	***		S_{6-36}	34,3 A
	Razmak	10,93	1	10,93	5,86	0,02627	*		457	30,7 B
	Interakcija	0,84	2	0,42	0,23	0,80062	ns		618	29,7 B
$G [m^2/ha]$	Greška	33,58	18	1,87				razmak	A	32,2 A
	Ukupno	139,35	23						B	30,9 B
	Klon	1192,64	2	596,32	15,0977	0,00014	***		S_{6-36}	37,94 A
	Razmak	3,43	1	3,43	0,0869	0,77149	ns		457	23,22 B
G [m ² /ha]	Interakcija	107,44	2	53,72	1,3601	0,28179	ns	razmak	618	22,76 b
	Greška	710,95	18	39,5					A	28,35 a
	Ukupno	2014,46	23						B	27,59 a

* Signifikantnost: ns – nije signifikantno; * - signifikantno na nivou značajnosti 0,05; ** - signifikantno na nivou značajnosti 0,01; *** - signifikantno na nivou značajnosti 0,001;

Međutim, premerom zasada u tretmanu B posle 5. godine razvoja utvrđen je prosečan prijem sadnica od 76,7%. Najmanji prijem je bio kod klena 618 i to 67% (419 stabala/ha), zatim kod klena 457 od 78% (488 stabala/ha), dok je najveći prijem bio kod klena S₆₋₃₆ u iznosu od 85% (531 stabala/ha). Poredeći period od sadnje do 5. godine i period od 5.-24. godine kod tretmana B (4 x 4 m) vidi se da je gubitak stabala posle sadnje iznosio od 15% (klen S₆₋₃₆) do 33% (klen 618), dok je u periodu od 5.-24. godine odumrlo od 16,1% (klen 618) do 20,9% stabala (klen 457). Dakle, u periodu od 5. do 24. godine razvoja zasada došlo je do značajnog smanjenja broja stabala (od 100-130 stabala po hektaru) što se u značajnoj meri može pripisati smanjenom prostoru za rast pojedinačnih stabala pri tretmanu B.

Gustina sadnje je uticala na srednju visinu zasada po Loraju (h_L) i srednju visinu dominantnih stabala ($h_{g20\%}$) tako da su istraživani klonovi, u proseku, postigli veće visine u tretmanu A (5 x 5 m) u odnosu na tretman B (4 x 4 m) od 1,3 m ($h_{g20\%}$) do 1,7 m (h_L) (tabela 2).

Povećan prostor za rast pojedinačnih stabala pri tretmanu A (5 x 5 m) uticao je na povećanje srednjeg prečnika po temeljnici (d_g) i srednjeg prečnika po temeljnici dominantnih stabala ($d_{g20\%}$). Analiza varijanse pokazuje statistički značajnu razliku samo kod srednjeg prečnika po temeljnici (d_g), dok kod srednjeg prečnika po temeljnici dominantnih stabala ($d_{g20\%}$) razlika nije ustanovljena. Mogući razlog ovome je u velikom procentu nestajanja stabala u tretmanu B što je u pojedinim ponavljanjima dovelo do povećanog prostora za rast pojedinačnih stabala, te i njihove reakcije u vidu povećanog rasta u debljinu.

Istraživani klonovi, u proseku, su ostvarili podjednaku ukupnu temeljnici po hektaru kod tretmana A (28,35 m²/ha) i tretmana B (27,59 m²/ha) (tabela 2).

Iako je klen S₆₋₃₆, u proseku kod oba tretmana, ostvario bolje preživljavanje (79,9%) u odnosu na klove 457 (70,2%) i 618 (68,0%) oni se međusobno statistički ne razlikuju (tabela 2).

Klen S₆₋₃₆ je postigao veći srednji prečnik po temeljnici (d_g), srednji prečnik po temeljnici dominantnih stabala ($d_{g20\%}$), srednju visinu po Loraju (h_L), srednju visinu dominantnih stabala ($h_{g20\%}$) i ukupnu temeljnici po hektaru (G) u odnosu na klove 457 i 618 i signifikantno se razlikuje od njih na nivou značajnosti 0,001 (tabela 2). Najveći F-količnik je ostvaren kod srednjeg prečnika po temeljnici (27,596) i srednje visine dominantni stabala (25,19), dok je najmanji kod ukupne temeljnice po hektaru (15,098). Kako je srednja visina dominantnih stabala najmanje zavisna od sastojinskog stanja, to govori o produktivnosti klena S₆₋₃₆ i njegovoj sposobnosti da u većem stepenu iskoristi proizvodni potencijal ovakvih staništa u odnosu na ostala dva klena.

Interakcija *gustina x klon* nije statistički značajna ni kod jednog posmatranog taksacionog parametra (d_g , $d_{g20\%}$, h_L , $h_{g20\%}$, G) što govori o sličnoj reakciji istraživanih klonova na uslove povećanja prostora za rast (razmaka sadnje). Sa povećanjem prostora za rast pojedinačnih stabala povećavaju se i svi istraživani taksacioni parametri kod svakog klena. Ovo se naročito vidi po rangu klonova dobijenog prema testu najmanje značajne

Tabela 3. Srednje vrednosti osnovnih parametara zasada po tretmanima i klonovima i test najmanje značajne razlike (NZR) na nivou značajnosti 0,05.

Klon	Tretman	Preživ. [%]	NZR test 0,05	Klon	Tretman	d_g [cm]	NZR test 0,05	Klon	Tretman	$d_{g20\%}$ [cm]	NZR test 0,05
S ₆₋₃₆	A	89,7	a	S ₆₋₃₆	A	36,4	A	S ₆₋₃₆	B	40,8	A
618	A	83,0	ab	S ₆₋₃₆	B	34,6	A	S ₆₋₃₆	A	40,1	A
457	A	81,9	ab	618	A	31,6	B	618	A	36,6	B
S ₆₋₃₆	B	67,9	bc	457	A	30,6	Bc	457	A	35,8	B
457	B	57,1	c	457	B	28,7	cd	457	B	34,2	Bc
618	B	50,9	c	618	B	27,8	d	618	B	32,6	C

<i>Klon</i>	<i>Tretman</i>	h_L	NZR test	<i>Klon</i>	<i>Tretman</i>	$h_{g20\%}$	NZR test	<i>Klon</i>	<i>Tretman</i>	G	NZR test
		$[m]$	0,05			$[m]$	0,05			$[m^2/ha]$	0,05
S ₆₋₃₆	A	34,3	a	S ₆₋₃₆	A	34,9	a	S ₆₋₃₆	B	39,93	a
S ₆₋₃₆	B	32,4	ab	S ₆₋₃₆	B	33,7	a	S ₆₋₃₆	A	35,94	a
457	A	30,1	bc	457	A	31,2	b	618	A	25,90	b
618	A	29,4	c	618	A	30,6	bc	457	B	23,23	b
457	B	28,5	c	457	B	30,2	bc	457	A	23,21	b
618	B	27,8	c	618	B	28,8	c	618	B	19,62	b

Tabela 4. Analitički pokazatelji deblijnske i visinske strukture zasada.

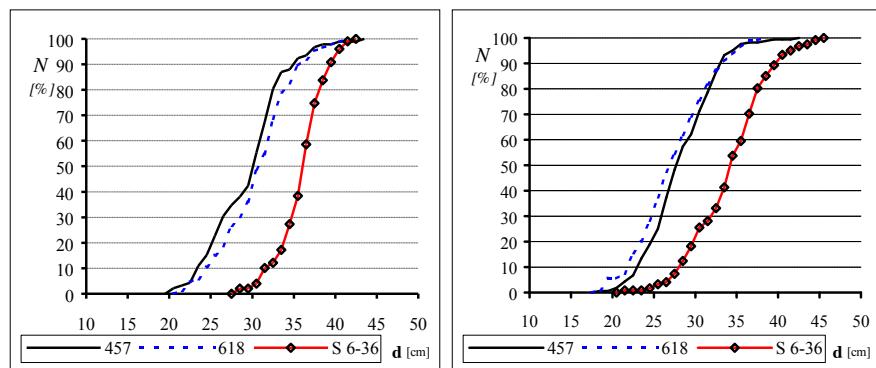
Klon	Prečnik						Visina								
	Preživljavanje [%]	d_s [cm]	s_d [cm]	c_v [%]	d_{min} [cm]	d_{max} [cm]	a_3	a_4	h_s [m]	s_d [m]	c_v [%]	h_{min} [m]	h_{max} [m]	a_3	a_4
Tretnan A - Topolik, razmak sadnje 5 x 5 m, starost 24 godine															
457	80,2	30,0	4,46	14,9	20,2	43,4	0,126	3,071	30,5	1,93	6,3	27,0	33,7	-0,178	2,490
618	82,5	30,9	4,35	14,1	21,5	41,5	-0,057	2,703	29,1	2,22	7,6	21,2	33,6	-0,918	4,493
S_{6-36}	86,2	36,3	2,84	7,8	28,4	42,8	-0,407	3,230	34,2	1,63	4,8	28,0	37,7	-0,531	4,191
Tretnan B - Kalandoš, razmak sadnje 4 x 4 m, starost 24 godine															
457	60,0	28,5	4,01	14,0	18,4	42,1	0,253	3,141	28,6	3,43	12,0	23,0	33,0	-0,287	1,760
618	50,1	27,7	4,41	15,9	18,3	38,6	0,148	2,530	27,5	3,11	11,3	17,8	33,5	-0,457	2,801
S_{6-36}	67,2	34,5	4,53	13,1	21,5	45,1	-0,138	2,895	32,3	2,85	8,8	14,3	37,0	-2,444	15,030

razlike (NZR) na nivou značajnosti 0,05 između sredina pojedinog klonu u svakom tretmanu (tabela 3) gde je klon S₆₋₃₆ ostvario najveće dimenzije, dok klon 618 u tretmanu B (4 x 4 m) najmanje dimenzije.

Značajno je naglasiti da je klon S₆₋₃₆ ostvario veći srednji prečnik po temeljnici (d_g), srednji prečnik po temeljnici dominantnih stabala ($d_{g20\%}$), srednju visinu dominantnih stabala ($h_{g20\%}$) i ukupnu temeljnici po hektaru (G) pri tretmanu B (4 x 4 m) u odnosu na iste parametre klonova 457 i 618 pri većem razmaku sadnje (tretman A). Ovo takođe govori o većem proizvodnom potencijalu klonu S₆₋₃₆ u poređenju sa klonovima 457 i 618.

Od posmatranih parametara strukture zasada ukupna temeljnica po hektaru u najvećoj meri reprezentuje zapreminu zasada, tako da odnosi klonova ustanovljeni po ovom parametru mogu da posluže za dobijanje realnih odnosa između klonova u pogledu proizvodnje. Ako se ostvarene ukupne temeljnice po hektaru stave u odnos sa najmanjom temeljnicom (klon 618 u tretmanu B), tada je klon S₆₋₃₆ pri tretmanu B ostvario 103,5% veću ukupnu temeljnici po hektaru (tabela 3). Klon S₆₋₃₆ pri tretmanu A je osvario 83,2% veću ukupnu temeljnici po hektaru u odnosu na klon 618 pri tretmanu B. Navedeni podaci jasno pokazuju prednosti klonu S₆₋₃₆ u odnosu na klonove 457 i 618.

Analitički pokazatelji debljinske i visinske strukture (tabela 4) pokazuju ujednačenost variranja prečnika klonova 457 i 618 (iskazano koeficijentom varijacije – $c_v [\%]$) kod obe gustine sadnje (od 14,0-15,9%). Klon S₆₋₃₆ ima manje variranje prečnika pri ređoj sadnji (tretman A) i to manje od 8%, dok pri gušćoj sadnji (tretman B) variranje je slično klonovima 457 i 618.

Grafikon 1. Sumarna distribucija prečnika tretmana A (levo) i tretmana B (desno).

Tabela 5. Poređenje distribucije prečnika različitih klonova u pojedinim tretmanima (razmacima sadnje) po testu Kolmogorov-Smirnova.

Tretman	Poređenje klonova		Izračunato		Tablično	Signif.
	Klon 1	Klon 2	D_{min}	D_{max}	$D_{0.05}$	
A	457	618	-0.127401	0.010870	0.2039885	ns
	457	S ₆₋₃₆	-0.69785	0.01087	0.1969446	**
	618	S ₆₋₃₆	-0.61898	0	0.200474	**
B	457	618	-0.02384	0.122727	0.1676085	ns
	457	S ₆₋₃₆	-0.53528	0	0.1629847	**
	618	S ₆₋₃₆	-0.54215	0	0.1791661	**

Sličnost debljinske strukture klonova 457 i 618, iskazana preko numeričkih pokazatelja, potvrđena je i neparametarskim testom *Kolmogorov-Smirnova* (tabela 5). Pri ova ispitivana tretmana (gustine sadnje) debljinska struktura klonova 457 i 618 se ne razlikuje međusobno (grafikon 1). Međutim, debljinska struktura kiona S₆₋₃₆ pri ova tretmana (gustina sadnje) se razlikuje od ostala dva kiona (457 i 618).

Poređenjem debljinske strukture svakog istraživanog kiona između različitih tretmana (gustine sadnje) po testu *Kolmogorov-Smirnova* dobijena je statistički značajna razlika (tabela 6). Debljinska struktura pri ređem razmaku sadnje (tretman A) kod svakog kiona je pomerena u desno, ka većim prečnicima, što jasno ukazuje na uticaj gustine (razmaka) sadnje.

Variranje visina, iskazano koeficijentom varijacije ($c_v [\%]$), je manje od variranja prečnika. Veće variranje je prisutno kod tretmana B (od 8,8-12,0%) u odnosu na tretman A (od 4,8-7,6%). I ovde klon S₆₋₃₆ ima manje variranje u odnosu na ostala dva kiona.

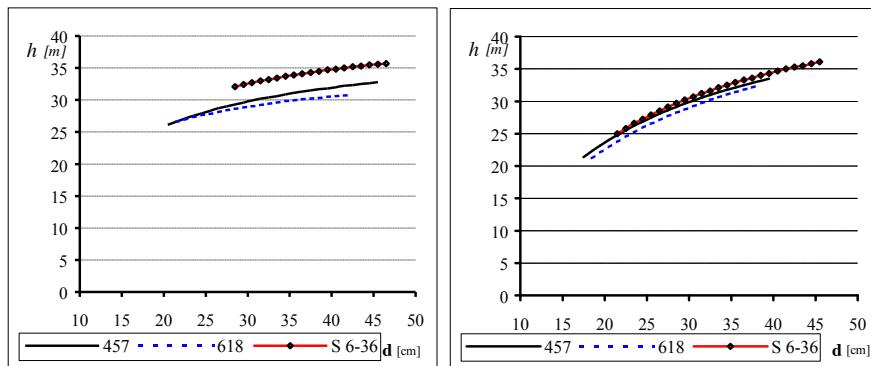
Tabela 6. Poređenje distribucije prečnika različitih tretmana u okviru svakog kiona po testu Kolmogorov-Smirnova.

Klon	Poređenje tretmana		Izračunato		Tablično	Signif.
			D_{min}	D_{max}	$D_{0.05}$	
457	A	B	-0.003446	0.198038	0.1771508	*
618	A	B	0.00	0.330444	0.1957588	**
S ₆₋₃₆	A	B	-0.039486	0.264463	0.1843062	**

Za visinsku strukturu je karakteristična negativna (leva) asimetrija ($\alpha_3 < 0$) kod sva tri klena i u oba tretmana, što govori o postojanju izvesnog broja stabala sa značajno manjim visinama.

Veće variranje visina, kao posledica smanjenja prostora za rast pojedinačnih stabala jasno se uočava i preko varijacione širine ($h_{max} - h_{min}$). Pojedinačna stabla istraživanih klonova pri različitom razmaku sadnje postižu iste maksimalne visine (tabela 4), dok su minimalne visine znatno niže kod tretmana B (gušći razmak sadnje).

Visinske krive (grafikon 2) pokazuju jasnu zavisnost od razmaka sadnje. Visinske krive kod tretmana A (5×5 m) su položenije i nešto više nego pri tretmanu B (4×4 m). Dakle, primenjeni razmak sadnje u tretmanu B (4×4 m) negativno se odražio na rast visina kod sva tri istraživana klena.

Grafikon 2. Visinska kriva tretmana A (levo) i tretmana B (desno).

Pri tretmanu A visinska kriva klena S₆₋₃₆ je znatno iznad visinskih kriva klonova 618 i 457, dok kod tretmana B visinske krive se naznatno razlikuju.

Ovi podaci ukazuju da pri razmaku sadnje 5×5 m najveći broj stabala ima dovoljno prostora za rast te ne dolazi do njihovog zaostajanja u visinskom rastu.

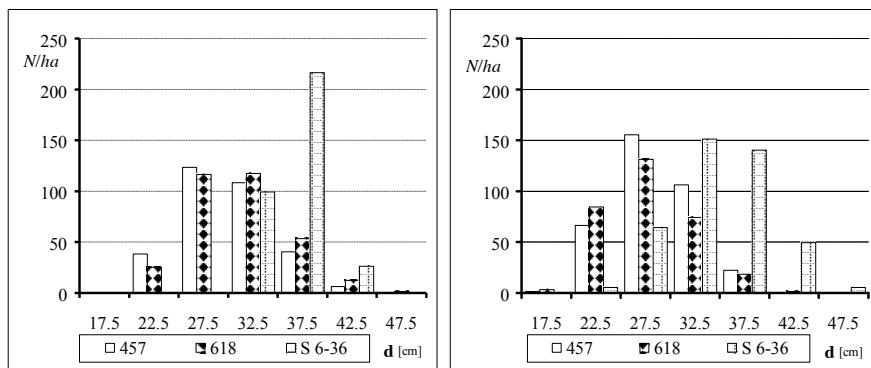
Razmak sadnje 4×4 m (tretman B) je nedovoljan za normalan razvoj najvećeg broja stabala u zasadu, te se javlja zaostajanje u visinskom rastu kod sva tri ispitivana klena. Međutim, pri razmaku sadnje 5×5 m (tretman A) zaostajanje u visinskom rastu se manifestuje samo kod pojedinačnih stabala. Pri tome klon S₆₋₃₆ značajnije reaguje na povećanje prostora za rast visinskim prirastom u odnosu na klonove 457 i 618.

Razlike u debljinskoj strukturi istraživanih klonova pri razmacima sadnje 5×5 m i 4×4 m imaju veliki praktični značaj i naročito se manifestuje u sortimentnoj strukturi i finansijskim efektima ostvarenih prinosa.

Kod oba tretmana (razmaka sadnje) klon S₆₋₃₆ je ostvario daleko povoljniju debljinsku strukturu, a time i potencijalnu sortimentnu strukturu (tabela 7, grafikon 3). Najznačajnije je naglasiti broj stabala prsnih prečnika preko 35cm, od kojih je moguće dobiti najkvalitetniji furnirske trupce.

Tabela 7. Broj stabala po hektaru u pojedinim deblijinskim stepenima.

D [cm]	Tretman A				Tretman B			
	457		618		S ₆₋₃₆		457	
	[kom.]	[%]	[kom.]	[%]	[kom.]	[%]	[kom.]	[%]
17.5					2	0.5	4	1.4
22.5	39	12.3	26	8.0		67	18.8	85
27.5	124	38.6	117	35.6	1	0.2	156	43.7
32.5	109	33.9	118	35.7	100	29.1	107	30.0
37.5	41	12.8	54	16.4	217	62.9	23	6.6
42.5	7	2.2	13	3.8	27	7.8	1	0.4
47.5	1	0.2	2	0.5				
<i>ukupno</i>	321	100.0	330	100.0	345	100.0	356	100.0
							420	100.0

Grafikon 3. Broj stabala po hektaru u pojedinim deblijinskim stepenima za tretman A (levo) i tretman B (desno).

Kod tretmana A (5×5 m) klonova 618 i 457 od utvrđenih 320-330 stabala po hektaru, manje od 20% ili od 49-69 stabala ima prsne prečnike preko 35cm. Međutim, kod klonova S_{6-36} od utvrđenih 356 stabala po hektaru prsne prečnike preko 35 cm ima čak 244 stabla ili 70,7%.

Kod tretmana B (4×4 m) učešće stabala prsnih prečnika preko 35cm je daleko manje. Klonovi 457 i 618 pri gušćoj sadnji imaju svega od 21-24 stabala po hektaru ili manje od 7% ukupnog broja stabala. Klon S_{6-36} ima znatno više stabala prsnih prečnika preko 35 cm pri tretmanu B u poređenju sa klonovima 457 i 618 i to blizu 200 stabala po hektaru ili 46,8% ukupnog broja stabala. I pored toga što klon S_{6-36} ima više stabala pri tretmanu B (420 stabala po hektaru) u odnosu na tretman A (345 stabala po hektaru), pri tretmanu A prsne prečnike preko 35cm ima veći broj stabala po hektaru (tabela 7, grafikon 3). Ovo otvara pitanje dužine ophodnje sa aspekta kvaliteta u zavisnosti od gustine sadnje, kao i od izbora klonova.

Prikazani rezultati su u saglasnosti sa rezultatima koje navode Marković i sar., (1997), gde je procenjena dužina ophodnje klonova I-214 u zasadima gustine 4×4 m od 13-15 godina. Ostavljanjem stabala u gustom razmaku (tretman B) do 24 godine, što je 10 godina duže od procenjene dužine proizvodnog ciklusa, odrazilo se na rast stabala u visinu i debeljinu i dovelo je do odumiranja značajnog broja stabala kod sva tri klena topola.

Prikazane strukturne karakteristike zasada klonova 457, 618 i S_{6-36} ukazuju na superiornost klonova S_{6-36} , te bi trebao da ima prednost prilikom zasnivanja zasada u poređenju sa klonovima 457 i 618.

4. ZAKLJUČCI

Klonovi *Populus deltoides* Bartr.: 457, 618 i S_{6-36} su ostvarili znatno bolje preživljavanje pri gustini sadnje 5×5 m u odnosu na razmak sadnje 4×4 m na zemljištu tipa fluvisol, peskovite forme. Gustina sadnje od 4×4 m

pokazala se kao ograničavajući faktor za rast prečnika (d_g) i visina (h_L , $h_{g20\%}$), te je pri ovoj gustini neracionalno ostaviti zasad do starosti od 24. godine.

Sva tri klena su pokazala sličnu reakciju na povećan prostor za rast pojedinačnih stabala: sa povećanjem prostora za rast povećavaju se i postignute dimenzije pojedinih parametara zasada.

Klon S₆₋₃₆ je ostvario značajnu prednost u pogledu svih posmatranih strukturalnih parametara zasada u odnosu na klonove 457 i 618. Ostvarene dimenzije klena S₆₋₃₆ pri oba tretmana su veće od klonova 457 i 618, kako pri gušćem, tako i pri ređem razmaku.

Kod klonova 457 i 618 nema značajnih razlika u analitičkim parametrima debljinske i visinske strukture kako kod razmaka 5 x 5 m, tako i kod razmaka 4 x 4 m.

Klon S₆₋₃₆ se izdvaja od oba klena pre svega po smanjenom variranju prečnika i visina, kao i povoljnijom debljinskom strukturi, a sa tim u vezi i kvalitetnijom potencijalnom sortimentnom strukturi na peskovitoj formi fluvisola.

Prikazane strukturne karakteristike zasada klonova 457, 618 i S₆₋₃₆ ukazuju na superiornost klena S₆₋₃₆, te bi trebalo da ima prednost prilikom zasnivanja zasada u poređenju sa klonovima 457 i 618. Različita reakcija istraživanih klonova na peskovitoj formi fluvisola u pogledu strukturalnih karakteristika potvrđuje potrebu iznalaženja odgovarajuće sortne tehnologije za grupe klonova sličnih karakteristika rasta.

Istraživane strukturne karakteristike su se pokazale značajnim, kako u zavisnosti od razmaka (gustine) sadnje, tako i od sorte (klena) topole, te se mogu smatrati primerenim pri diferenciranju produktivnosti različitih sorti topola.

LITERATURA

- Andrašev, S. (2003): *Karakteristike rasta tri klonske sorte crnih topola (sekcija Aigeiros Duby.) u Srednjem Podunavlju*. Magistarski rad, Šumarski fakultet, Beograd, str. 154.
- Andrašev, S., Rončević, S., Bobinac, M., (2003): *Uticaj gustine sadnje na debljinsku strukturu klonova crnih topola S 6-7 i M-1 (Sekcija Aigeiros (Duby))*. Glasnik Šumarskog fakulteta, 88: (7-16).
- Hadživuković, S. (1973): *Statistički metodi sa primenom u poljoprivrednim i biološkim istraživanjima*. Radnički univerzitet 'Radivoj Ćirpanov'. Novi Sad (1-482).
- Krznar, A., (1987): *Uticaj debljinske strukture na vrijednost sastojine*. Šumarski list. Zagreb. (631-644).
- Marinković, P., (1980): *Dothichiza populea Sacc. et Br. kao ograničavajući faktor u podizanju kultura i plantaža topola*. Topola, bilten JNKT, 125-126. Beograd. (5-12).

- Marković, J., (1982): *Uticaj gustine sadnje na razvoj nekih klonova vrbe*. Topola, bilten JNKT, 133-134, Beograd. (13-28).
- Marković, J., Herpka, I., (1981): *Osnovni pokazatelji razvoja klonova topola u uporednim klonskim zasadima osnovanim 1958-1968. godine*. Topola, bilten JNKT, 131-132. Beograd. (19-29).
- Marković, J., Herpka, I., Guzina, V., (1986): *Izbor sorte (klona)*. "Topole i vrbe u Jugoslaviji", monografija. Institut za topolarstvo, Novi Sad. (125-132).
- Marković, J., Rončević, S., Andrašev, S., (1997): *Osnovne karakteristike razvoja nekih novih klonskih sorata topola*. Savremena poljoprivreda, vol. 46, broj 3-4. Novi Sad. (124-130).
- Marković, J., Rončević, S., Pudar, Z., (1997): *Izbor razmaka sadnje pri osnivanju zasada topola*. Topola, 159-160, Beograd. (7-28).
- Mirković, D., (1968): *Strukturne osobine ogledne plantaže Populus marilandica*. Jelen, br. 7. Beograd. (39-54)
- Mirković, D., (1969): *Strukturne osobine kultura belog bora na Deliblatskoj peščari*. 'Deliblatski pesak', Zbornik radova. Jugoslovenski poljoprivredno-šumarski centar Beograd i Šumsko industrijski kombinat Pančevo. Vol. I. Beograd. (155-164).
- Mirković, D., Banković, S., (1993): *Dendrometrija*. Zavod za udžbenike i nastavna sredstva Srbije. Beograd. (1-508).
- Peno, D., Mirković, D., (1967): *Zavisnost proizvodnosti rastenja plantaže klena I-214 od zemljišta i gustine sadnje*. Jelen, br. 6, Beograd. (5-36).
- Rončević, S. (1984): *Uticaj načina sadnje na uspeh podizanja zasada različitih klonova topola*. Radovi Instituta za topolarstvo, br. 14. Novi Sad. (1-87).
- Rončević, S., Ivanišević, P., Andrašev, S., (1999): *Proizvodne sposobnosti nekih klonova eurameričkih topola (Populus euramericana) u zavisnosti od svojstava zemljišta*. Topola 163/164: 15-30.
- Stamenković, V., Vučković, M., (1988): *Pričast i proizvodnost stabala i šumskih sastojina*. Šumarski fakultet, Beograd. (1-368).
- Škorić, A., Filipovski, G., Ćirić, M., (1985): *Klasifikacija zemljišta Jugoslavije*. Akademija nauka i umetnosti Bosne i Hercegovine, Sarajevo. (1-66).
- Vučković, M. (1989): *Razvojno-proizvodne karakteristike crnog bora u veštački podignutim sastojinama na Južnom Kučaju i Goču*. Doktorska disertacija. Beograd. (1-239).